



<p>Logotyp</p> 	<p>Nazwa instytucji</p> <p>Muzeum Ustrońskie</p>	
<p>Tytuł jednostki / publikacji / fotografii Rewolucja Październikowa a przemiany w świecie. Sesja naukowa w Warszawie, „Trybuna Ludu”, 19 – 20 listopada 1977 r., nr 273, s. 1, 4.</p>		
<p>Ilość stron oryginału 2</p>	<p>Ilość skanów 2</p>	<p>Liczba plików publikacji 7</p>
<p>Autor (PAP)</p>	<p>Wydawnictwo / zakład fotograficzny Warszawa</p>	<p>Skan okładki</p>
<p>Miejsce wydania Robotnicza Spółdzielnia Wydawnicza „Prasa- Książka-Ruch”</p>	<p>Rok wydania / Data powstania 1977</p>	
<p>Sygnatura ---</p>	<p>Rodzaj zasobu (np. zdjęcie, czasopismo itp.) 2</p>	
<p>Wymiary (wys x szer) 14,3 x 16,5 cm, 14,3 x 40</p>	<p>Stan zachowania ---</p>	<p>Charakterystyka skanowanego obiektu</p>
<p>Hasła przedmiotowe (okres historyczny, postacie, miejsce) XX wiek, Polska Rzeczpospolita Ludowa, Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich (Союз Советских Социалистических Республик), Jan Szczepański, Edward Babiuch, Mieczysław Jagielski, Andrzej Werblan, Warszawa</p>		<p>Relacja z uroczystej sesji naukowej pt. „Wpływ Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej na przemiany w świecie współczesnym” z okazji jej 60. rocznicy, na której prof. Jan Szczepański jako wiceprezes PAN wygłosił referat pt. „Wielka Socjalistyczna Rewolucja Październikowa a zmiany struktury społecznej”, który został w artykule dokładnie omówiony.</p>
<p>Hasła tematyczne (np. miasto, przemysł, kuznia, letnicy itp.) Polska Akademia Nauk, socjalizm, społeczeństwo, socjologia, Polska Zjednoczona Partia Robotnicza, „Trybuna Ludu”, klasy społeczne, inteligencja, robotnicy, nauka polska, kapitalizm, Rewolucja Październikowa, bolszewicy</p>		
<p>Prawa autorskie ---</p>		

tariusze wszystkich krajów, łączcie się!

Ludu



Nr 273 19-20. XI. 1977

OCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

77 R. Wyd. AA Nakład 1415150 Cena 1 zł

Rewolucja Październikowa a przemiany w świecie Sesja naukowa w Warszawie

W Pałacu Staszyca w Warszawie rozpoczęła 18 bm. dwudniowe obrady uroczysta sesja naukowa „Wpływ Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej na przemiany w świecie współczesnym”. Organizatorami spotkania, odbywającego się z okazji 60 rocznicy Rewolucji Październikowej, są: Prezydium Polskiej Akademii Nauk, Instytut Podstawowych Problemów Marksizmu - Leninizmu KC PZPR i Wyższa Szkoła Nauk Społecznych przy KC PZPR.

W obradach uczestniczyli członkowie Biura Politycznego KC PZPR; sekretarz KC Edward Babiuch i wicepremier Mieczysław Jagielski oraz sekretarze KC PZPR: Ryszard Frelek i Andrzej Werblan, a także wicepremier Kazimierz Secomski, przedstawiciele kierownictw bratnich stronniectw politycznych, ministrowie. Licznie przybyli przedstawiciele świata nauki i zastąpieni działacze ruchu robotniczego. Wśród uczonych

najważniejszym wydarzeniem XX wieku, oznaczała zasadniczy zwrot w historii ludzkości. Była pierwszą zwycięską rewolucją socjalistyczną, która dokonała nieodwracalnego wylomu w systemie kapitalistycznym.

Dzieło Października wywiera przemożny wpływ na współczesny bieg dziejów. Prezes PAN podkreślił ogromne osiągnięcia nauki radzieckiej — przypominając m.in., że od cza-

soj Rewolucji kadra pracowników naukowych i naukowo-technicznych powiększyła się w ZSRR niemal 100-krotnie i dziś przekracza liczbę miliona osób, zatrudnionych w ponad 5 tys. placówek naukowo-badawczych.

Wpływ na walkę polskiej klasy robotniczej

Referat „Wielka Socjalistyczna Rewolucja Październikowa a walka narodu polskiego o wyzwolenie narodowe i społeczne” wygłosił sekretarz KC, dyrektor Instytutu Podstawowych Problemów Marksizmu-Leninizmu KC PZPR — prof. Andrzej Werblan.

(DOKOŃCZENIE NA STR. 4)

1-L-273 49-20:81.1977

Rewolucja Październikowa a przemiany w świecie

Sesja naukowa w Warszawie

(DOKOŃCZENIE ZE STR. 1)

Rewolucja Październikowa — stwierdził — wywarła ogromny wpływ na walkę wyzwolenia polskiej klasy robotniczej i los narodu polskiego. Na myśl polityczną i praktyczną działalność polskiego ruchu robotniczego wielki wpływ wywarł Lenin — który przewidział, że w epoce imperializmu nie może już ziszczyć się dziewiętnastowieczne wyobrażenie o powszechnej rewolucji, zmiatającej „za jednym zamachem” trony i kapitał, własność prywatną i granice, znoszącej wszelkie zniewolenie i niesprawiedliwość. Dostrzegł, że na rewolucję socjalistyczną złoży się rewolucje w poszczególnych krajach, w wyniku których powstawać będą państwa socjalistyczne i że nastąpi cała epoka konfrontacji i współistnienia tych państw z państwami kapitalistycznymi.

Mówca przypomniał, że jednym z pierwszych aktów rewolucyjnych bolszewików były: Deklaracja Praw Narodów Rosji i Dekret o Unieważnieniu Traktatów Rozbiorowych. Rewolucja Październikowa postawiła zatem zupełnie po nowemu sprawę polską na arenie międzynarodowej.

W dalszej części swego wystąpienia prof. A. Werblan omówił społeczne i polityczne uwarunkowania walki polskiej klasy robotniczej o socjalistyczny kierunek rozwoju. Przez całe międzywojenne 20-lecie KPP wytrwale głosiła ideę zblżenia pomiędzy Polską a Związkiem Radzieckim. Było to — podkreślił mówca — stanowisko dalekowzroczne, internacjonalistyczne i patriotyczne. Referent przedstawił następnie znaczenie, jakie dla przeobrażeń ustrojowych w naszym kraju i umocnienia młodego ludowego państwa miała pomoc ZSRR i współpraca z Krajem Rad, a także omówił szereg problemów związanych z rozwojem socjalizmu w Polsce. Stwierdził on, że idee przewodnie Rewolucji Październikowej i budownictwa socjalistycznego ZSRR znalazły w polskich warunkach pełne potwierdzenie swych ogólnych, uniwersalnych właściwości. Współczesne stosunki Polski Ludowej i Kraju Rad stanowią dobitne świadectwo przeobrażającej siły internacjonalizmu, a jednocześnie jego nierozdzielności z

patriotyzmem, świadectwo dialektycznej jedności racji klasowych i narodowych.

Mówca podkreślił, że 60-lecie Rewolucji Październikowej przyczyniło się do znacznego ożywienia badań naukowych, do pogłębienia teoretycznej i ideologicznej refleksji nad węzłowymi problemami współczesności.

Wspólne badania naukowców Polski i ZSRR nad dziejami Wielkiego Października

Z kolei zabrał głos prof. I. Minc, który przekazał zebrany materiał z posiedzenia od Prezydium Akademii Nauk Związku Radzieckiego. Podkreślił on doniosły wkład polskich historyków i przedstawicieli innych nauk społecznych, wnoszony w ramach wielostronnej współpracy akademii nauk krajów socjalistycznych w dziedzinie badania historii Wielkiego Października i innych rewolucji socjalistycznych w krajach Europy, Azji i Ameryki.

Rewolucje te — podkreślił uczony — stanowią węzłowe wydarzenia w historii światowego procesu rewolucyjnego, rozwijającego się w ostatnich 60 latach. Wydobycie ogólnych prawidłowości Rewolucji Październikowej pozwala wyjaśnić wiele zjawisk z rewolucyjnych wydarzeń we współczesnym świecie. Analiza tych wydarzeń potwierdza słuszność genialnego przewidywania Lenina o nieuchronności powtórzenia w skali międzynarodowej zasadniczych elementów, występujących w Rewolucji Październikowej.

Mówca podkreślił, iż wobec zmodernizowania współczesnej propagandy antykomunistycznej w szeregu kwestiach dotyczących historii Rewolucji Październikowej — sprawa głęboko uargumentowanej krytyki tej propagandy pozostaje jednym z naczelnych zadań historyków — marksistów.

Społeczeństwo bezklasowe ostatecznym celem

Referat „Wielka Socjalistyczna Rewolucja Październikowa a zmiany struktury społecznej” wygłosił wiceprezes PAN — prof. Jan Szczepański.

60 lat — stwierdził mówca — to dostatecznie długi okres, aby mogły się w nim zaznaczyć istotne skutki procesów przekształceń we współczesnych społeczeństwach — przekształceń wywołanych przez Rewolucję Październikową. Dokonana ona była pod hasłami ideologii marksizmu-leninizmu, w której teoria klas społecznych grała decydującą rolę. Mówca przypomniał podstawowe założenia tej teorii i fakt, iż ostatecznym celem, do którego — według Marksa — zmierzać będzie proces dziejowy, jest społeczeństwo bezklasowe.

Prof. J. Szczepański omówił warunki w Rosji carskiej, które wpływały na radykalność i ostrość konfliktu klasowego. Po zakończeniu wojny domowej, po rozpoczęciu odbudowy gospodarki i jej przekształcania w gospodarke socjalistyczną zjawiały się nowe problemy, stawiające zagadnienie struktury klasowej i walki klasowej w nowej perspektywie. Rewolucyjne akty prawne szybko zlikwidowały podstawy ustrojowe i ekonomiczne tradycyjnych klas, ukształtowane w okre-

sie feudalizmu i zmienione w okresie kapitalizmu. W rzeczywistości jednak proces zanikania i przekształcania się klas jest bardzo długotrwały, a mentalność i świadomość całego społeczeństwa zmieniają się powoli.

Wiele uwagi poświęcił mówca procesom przekształceń klas społecznych. Od początku było rzeczą oczywistą, że nowy ustroj będzie wynikiem cech tych klas społecznych, na których się miał opierać. Zadaniem partii było ich kształtowanie w taki sposób, aby mogły one rzeczywiście stać się podstawą i nosicielem nowego ustroju socjalistycznego. Do podstawowych czynników stworzonych przez rewolucję, a zmieniających klasy tradycyjne mówca zaliczył nowy ustroj polityczny — układ instytucji realizujących nową politykę klasową, socjalistyczne uprzemysłowienie — rozbudowę przemysłu, przepływ ludności ze wsi do miast, zmiany w strukturze zatrudnienia, wreszcie rewolucję oświatową i podnoszenie poziomu kulturalnego ludności. W dalszej części swego wystąpienia prof. J. Szczepański omówił zmiany społeczne, jakie zaszły w warunkach socjalistycznych w klasie robotniczej, wśród ludności wiejskiej, w inteligencji, a także zaprezentował niektóre kierunki badań naukowych w Polsce i w ZSRR, poświęconych tym zagadnieniom.

Przemiany strukturalne

Temat referatu prof. Michała Rutkiewicza — kierownika katedry naukowego komunizmu Akademii Nauk Społecznych przy KC KPZR brzmiał: „Wielka Socjalistyczna Rewolucja Październikowa a rozwój stosunków społecznych w ZSRR”.

Mówca omówił etapy przemian strukturalnych, zachodzących w społeczeństwie radzieckim w czasie budowy podstaw — a następnie rozwiniętego — społeczeństwa socjalistycznego i komunistycznego. Jedną z najbardziej charakterystycznych cech rozwoju społecznego jest ciągły wzrost szeregów klasy robotniczej. Obecnie prawie 2/3 społeczeństwa ZSRR stanowią robotnicy. Wzrasta również — stwierdził uczony — rola i poziom wykształcenia współczesnej inteligencji radzieckiej.

Innym charakterystycznym procesem jest stale zacieranie się różnic między poszczególnymi grupami społecznymi, a także wewnątrz tych grup. Efektem przyspieszania procesów społecznych jest także zmniejszanie się grupy robotników o niskich kwalifikacjach oraz liczby szczególnie uciążliwych stanowisk pracy. Stale przybywa robotników z dyplomami technika.

Dzięki polityce państwa radzieckiego — podkreślił mówca — jest ona dziś ojczyzną żyjących w przyszłości wolnych narodów. Ważną cechą polityki społecznej ZSRR jest też równorzędne traktowanie spraw produkcji i socjalno-bytowych.

Rozwój społeczno-gospodarczy

Referat „Wielka Socjalistyczna Rewolucja Październikowa a rozwój społeczno-gospodarczy” wygłosił zastępca przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów — prof. Józef Pajestka. Państwo radzieckie — stwierdził — stworzyło nowy wzo-

rocz cywilizacyjny — oparty na równości, przeciwstawiający się tezie, że rozwój i postęp opierają się na akumulacji i motywacjach związanych z nierównością. Tylko wzrost jedności i poczucia wspólnoty wyzwala określone motywacje społeczne, będące warunkiem postępu. Nie można ich zastąpić ani bodźcami materialnymi, ani innymi czysto ekonomicznymi czynnikami. Wielkim niezaprzeczalnym dorobkiem Rewolucji Październikowej jest podniesienie koncepcji planowego kształtowania procesów rozwojowych do rangi ogólnoswiatowej zdobyczy cywilizacyjnej.

Kwestia agrarna

Prof. Henryk Chołaj — zastępca sekretarza Wydziału Nauk Społecznych PAN wygłosił referat „Wielka Socjalistyczna Rewolucja Październikowa a kwestia agrarna”. Przed rewolucją — przypomniał — było w Rosji 30 proc. bezkonnnych gospodarstw chłopskich, a w 1910 roku było jeszcze w użyciu 8 mln soch. W dzień po wybuchu Rewolucji Październikowej — 8 listopada 1917 r. — II Wszechrosyjski Zjazd Rad uchwalił historyczny dekret „O ziemi”, który zaspokajał ekonomiczne interesy chłopów. Zasady rozwiązania kwestii rolnej, zastosowane w toku rewolucji, wzbogaciły wybitnie teorię agrarną — nieodłączną część składową socjalizmu naukowego. Słuszność leninowskiej koncepcji rozwiązania kwestii agrarnej potwierdziła historia.

Wokół problemów przedstawionych w referatach wywiązała się dyskusja.

(PAP)